2 JUJ/1603 - MORNING STAR.

Published on the 2d and 4th Thursday of every Month at two shillings a year, payable in advance.

கம் புத்தகம். சஞ்சீகை ம.] தவாசக இல் வைகாகிமீ, உச தேதி வியாழக்கிழமை Thursday, May 24, 1849. [Vor. 1X. No. 10.

TERMS OF THE PAPER.

TERMS OF THE PAPER. For each copy-two shillings a year-PAYABLE IN AD-VANCE. To Subscribers toko receive the Paper by mail, each copy, inclusive of posinge-four shillings a year. The difficulty of remitting small sams from distant places may be obviated by fine-tokorciberal ymulting their subscriptions and remitting them together in a single pound note. The names of Subscribers will be published; and all receipts of money will be regularly acknowledged on the last page of the Paper.

The names of Subschools will be passed on the last page of the Paper. Subscribes on the Continent may receive the paper at four Subscribes on the Continent may receive the paper at four Sublings a geory their papers having to be sent by mail, and a postage of one penag, being preprint on each. This is exclusive of Continental postage. Agents are requested to receive no subscriptions except in conformity with the above terms. Advertisements will be inserted as heretofore at the rate of ene penny and a half chine, reckoning the type at Brevier size or seven and a half fines to an inct. All Voties of Deaths and Marriages will be chargeable of Advertisements.

Advertisements. Communications should be post paid to receive attention.

JAFFNA-THE MISSIONARIES. POINT PEDRO-Rev. E. J. ROBINSON. CATTAVELY-Mr. J. WRITE. TRINCOMALIE-Rev. J. WALTON, COLOMBO - MESSES P. B. FERNANDO and SON KANDY-MR. L. LAWTON. TRANQUEBAR-Mr. JEDDIDIAH ADAMS. BATTICALOE-Rev. J. GILLINGS. MADURA-Rev. C. F. MUZZY. DINDIGUL-Rev. J. RENDALL. MADRAS-P. R. HUNT, Esq. ISLE OF FRANCE-Mr. George Cor.

நாற்சமைய கோளரி.

எம் காண்டம்.—யம் பிரிவு.

இனீத்தீர்மூர்த்தீகவைக் குறித்துச் சொல்லிய குண ங்கவையும் ஆராய்ர்த பார்ப்போமாக. ஆப்படி ஆரா ம்ந்த பார்க்குமீடத்தீல், இவையும் மாறபாடும்படிது முள்ளவைகளாகக் காணப்படுமேயன்றி வேறவ்லு. அத்திரீமூர்த்தீகள் மீகவும் அறிவீனமும் பலவீனமு ம் இழீவும் பெருமையும்பொருமையமுள்ளவர்களே ன்று அமேக இடங்களிலே பார்க்கத் தெரியவரும். அவர்கள் அடிக்கடி ஒருவரோடொருவர் தர்க்கீத்ததா கவும் பீறீ அழிக்கீறது விடமீருகங்களைப்போலவும் யுத்தந் செய்ததாகவுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கீறதும ல்லாமல் மீகவும் ஊனமும் ஈனமுமான நடக்கை சளாக டிடர்து மோக இச்சைகள்*ளு*லே நீறையப்ப ட்டவர்களென்றும், பொய், கோவல, களவு முதலி ய பஞ்சமா பாதகங்களுக்குடக்தையானவர்களாக வுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கீன்றது. இந்தத் திரிமர்த் தீகளாற் செய்யப்படாத ஒரு பாதசுமுமில்லையே. தீரீமூர்த்த்கள்' களங்கமும் பழதுமுடையகர்மீசுளே ன்பதற்தச் சந்தேகமீல் வலயென்றும் சாஸ்தீரத்தை வீணுய்க் கட்டி நாக மக்களாக்கீனுர்களென்பதை க் குழித்துச் சொல்லிய பாடலாவன.

அகஸ்தீயர் விருத்தம். உத்தாரந்தனிலப்படி போணங்கட்டி உலகத்தில் பாசதம்போலக் சதையுண்டாக்கீ—சர்த்தாவையின் னதென்றேகாணுட்டாமல்க் கபடமாடகமாக வே தஞ்சேர்த்து—சித்தாக வழியாக சனங்களேல்லாக் தீயீலே வேவுதற்குப் பெரும்பால்பாடிப் – பத்தாசை க்கொள்வதற்கொப்பிவனயுங்கூட்டிப்பாடி ஞர் சாஸ தீரத்தைப் பாடி.னரே.

தம்தலைதப் பாடிகுளுமே. இனி மார்க்கண்டன் பதினுறு வயதிக்கு வாம்பெ ற்றீருக்கீருனென்றும், அவன் எந்த ஊரிலே இருக்கி மூன் அவன் உயர்த்தி வவர்த்தி எப்படி? அவன்கு பம் நிறமேதென்றும், நம்மடைய கண்ணிவே கீஷ என்ருக்கீருனென்றும் சொல்வதும் பொய்யார்குக் க்றதுமன்றி, தலையிலே வயிரவன் அல்லது நாய் கா ்வலென்றுந்தலையீலேசாத்தானென்றுஞ்சீவனுடை ய அக்காள் பீரமாவுடைய பெண்சாத் சரசுவதீயினு ல் உலகத்தீல் மன்தர்கள் பாடவும் படிக்கவும் அ காமண இஸ்தீரீயாபிருக்கீறுளேன்றும் ഖണ് Dal ள் இன்னம் படிக்கீருளென்றும், அவளாராருக்குப் படிப்பித்துவைத்தாளென்றும், அவளாரிடத்தீலே இ ப்போது படிக்கீருளென்றும், அவள் படிக்கீற ஏட்டு க்குப்பேரென்னி அவளுசாமோ? நெட்டையோ! குட்டையோ? நீறம்வ பதேன்ன? அவளிப்போ எ ந்த ஊரீலேயிருக்கிறள். இதுவும் பொய. தேற்கு இ

மாச்சீயமுயர்ந்து லடக்கு இராச்சீயந் தாழ்ந்துயிருக்கி றபோது அகஸ்தீயர் தேற்கேவந்தபோது பூமீ சர்சம மாயிருந்ததாமென்கீறதீனுலே அவர் பராபான். அக ஸ்தீயர் தான்ருந்த ஊர்லே இருக்கிறபோது அவர் த லைதப்புறப் கலிழ்ந்துபோகாதோ? இதுவும்போகத் தம்முடைய தலையை இழர்தபோகிறதற்குப்பமாவெ ழதீனது நீசமானல் அப்பீரமாவின் தவலயை சீவன் கயக்கீனதீனுலே பீரமாவின் தவல போகிறதற்கு அவ னுக்கேழதிவைத்தவனர்! பார்ப்பதிக்குக் கல்யாண ம்பண்ணின்போது அவள் காலழகைப் பார்த்தப் பி ரமன் மோக்த்து விர்து கீழே விழர்து அரேகம் போம ணரானத்லை சிவனுக்குக்கோபமாகித்தலையைக் கீள்ளிடுனேன்றும் பீரமனும் பேமன் மகள் ஊர்வசி யும் மானுங் கலையுமாகப் புணர்ந்ததீனுலே தலல போச்சென்றஞ் சீவன் முடிகாண அன்னருபமெடு த்தப்பறந்துகண்டேனேன்ற தாழம் பூவைக்கோண் டும் பசுவைக்கொன்றும் சொல்லிவைத்தபடியினு லே தலைபோச்சென்றும் மூன்றுவழியாய்ச்சொல்லு கீருர்கள். இந்தப் புத்தீனைப் பீரமாவுக்குக் கொடு த்தவனூர்? சீவன் பெண்சாதீயீகுலே தவைபோன து மெய். தக்கன் வேழ்வியழிக்கப்போய் வீரபத்தீர ன் தவல்லைய வெட்டிப் பொய்யாவனத் தவல்லைய வைத்தானென்றுங் காட்டிலே யாவனப் புணர்ச்சி யைக் கண்டு சீவனும் பார்பதியும் அப்படிப் புணர்ந் தத்னுலே யாவனப் பீள்வனையப் பெற்றாகளேன் றம் இரண்டு வழியாய்ச் சொல் லும்படியாக இவனுக் கு அந்தப் புத்தீயைக் கொடுத்தவனர்? இலட்சீமீ தாமரையீவே பீறந்தாளென்றுங் கடலிலே பிறந்தா ளைன்றும், மீனுட்சியுக் தாமரையிலே பிறக்தாளே ன்றும், வள்ளி மான் வயிற்றிலே பிறக்தாளென்றும், ஒரு உப்புக் கடலை ஏடி கடலென்றும் அகை ஒப்ப விக்கச்சொன்னுல் அதையும் விட்டு பித்தமொருக டலென்றுஞ் சீலேற்பனமொருகடலென்றும், முவள பொருகடலென்றும், இரத்தமொரு கடலென்றும் இ ந்தீரீயமொரு கடலென்றும், பீயும்ஒருகடலென்றும், முத்தீரம் ஒரு கடலென்றும் இவ்விதமான ஏழகட லென்று மாறுபாடாய்ச் சொல்லதும் போய். லைகும் யூலோகம், ஙாகமேன்கீறதீல் பாதாழலோ கம் முன்றென்றுங் சீழே ஏழ லோகம் மேலே ஏழ லோகமென்றுத் சொல்வதும் போய். குரீயன், ஈட்சத்தீரம் முன்றலோகத்தையுங் கோ ழிமுட்டைபோலே சுவாமீ ரீறுத்தியீருக்கீருசென்றும், பூமீயைப் பாம்பு தாங்கீமிருக்கீறதேன்றும் பாம்புக்கு ழுகளைப் பிருப்பு தாங்குமருக்கும்கள் க்கீழே என்னவென் மூற்றேரிபாது. எப்படி. இரைபே டுக்காமற் பட்டிணியாய்ச் சீம்நீத்ருக்குதென் முற்சோ ல்லமாட்டார்களேன் பதைக் துறித்து முன் உதயதா ரகையீற் சொல்லிருப்பதைக் கவனித்தப்பார்த்தா ல் வெட்டவெளிச்சமாய்த் தேரிந்தீருக்குமேன்றறிய வேண்டியதமன்றி, சர்தீரனுத் தரியனும், பூமீயும் ஒடிப் பாதையலே நேர்பட்டு மறைகீறது காரணமா யீருக்க, அவைகணப் பாம்புவிழங்குகீறதென்றுசோ ல்வதம் போய். அஞ்சுதலைப் பாம்பென்றும், சில னுக்கு அஞ்சுதலையென்றும், பேமாவுக்குஅஞ்சுதலை யென்றும் பல பல அவதாரமெடுத்தானென்கிறதுந் தீநவிவளயாட்டேன்றுத் சொல்வதீனுல், மெய்த் தேய்வத்துக்குச் சீறுபிள்வளகவளப்போல விவளயா டுகீறதுண்டா? சதுர்வேத சீத்தாக்க அக்தகரே, வர தகவீகாளமேகப் புலவன் பொய்யென்று பாடின வ சனமுமன்றி, இரசமயவிளக்கம் சமமதப்படலம், நுஅம். பாட்டுத்துடங்கி, சநும். பாட்டுவரையில்சொ ல்லியிருப்பதைக் கவனித்துக் கேட்டீர்களாகில், அ தீற் காள மேகப் புலவன் வசனமாவது, தீர்புரமெ ரீத்ததும் பொய். அமீர்தங் கடைந்ததும் பொய். சீவ ன் தவலயிலே பெண்வணச்சிமந்ததும் பொய். எதிரி யைக் கொல்லத்தக்கதாக சோற்றலே நஞ்சைப் போட்டுப் பொங்கி அவர்களுடனே சிவனுர் தீன்று ன். அவர்களெல்லாரன் சேத்தார்கள், சத்தியா னவள் சீவனுக்குநாகலைக்கோடுத்துத் தீரப்பினை, இது காரியன் சத்திமங்கலத்துகணவாய்கக்ட்ட நஞ் சு கூடல்லே இருக்குது. சீவன் மையைத் தீன்றத ந்த பெருமாள் பன்றி வேடமெடுத்தப் பீயும் மண் ணுக் தீன்றதீற்கு கிக்தவனப் புளாணத்திலே காளமே கப் புலவன் சொன்ன கலித்துறை.

சேத்தீரங்கூறம் தமீழ்ப்புலவீரினீச் செப்புகீறேன் –சாத்தீரங்கற்றுங் குசுதசுப்பெனிமனித்தாபுரக்கும் —கோத்தீபங்கொண்டாஞ்சுல்வணியும் சங்கூதீயமும் —முத்தீரந்தானும் பின் பீயும்மண்ணுண்டமுராரியு

இருசமயவிளக்கம் சமமதப்படலத்தீற் கேட்டீர்ச ளாக. அதில் மவனயை மார்பிலே தரித்தாலென் ன! பக்கத்திலே வைத்தாலென்ன! பாம்பின் மே ல் படுத்தாலென்ன? அதை ஆபாணமாகத்தரித்தா லென்ன? யாணயைக் காத்தாலென்ன? அதையு ரீத்தாலென்ன ? வில்வலயொடித்தாலென்ன? தைப் பிடித்தாலேன்ன? ஆலிமைகர்த்தாலை தைப் பிடித்தாலேன்ன? ஆலிமைகர்ந்தாலை ன! அதன் கீழ் இருந்தாலென்ன? பூமீயைக் காத தாலென்ன? அதை அழித்தாலென்ன? பிச்சையே டுத்தாலென்ன? பீச்சையீட்டாலென்ன? வேம்லி குத்திரணைன்: மாண் அதை அடுத்தாலென்ன! யைக் காத்தாலேன்ன? அதை அடுத்தாலென்ன! கழுத்தமட்டுங் கறுத்தாலைன்ன! தீரோகமெல்லாம் கறுத்தாலென்ன! நஞ்சுண்டாலென்ன! உலகுண் டாலென்ன' கொன்றைமாவைதரித்தாலென்ன: த ள சீமாவலதரித்தாலென்ன? மாடேற்றுலென்ன? பு ள்ளேறீருலென்ன? இவைகளேல்லாம் வீரத்தீரமு டையதா! சொல்லுங்கள் மனிதர்கள் இவைகளே ல்லாத் செய்வார்களே. நீங்களே யோசிக்குப் பா ர்த்துத் தள்ளப் பாருங்கள்.

அகஸ்தீயர் விருத்தம்.

தானென்றகச்சன்முன்னுப்பிறக்கவென்றுமத்தா ரணிபில்மாயவன்தான்றேக்கவென்றும் – வாளென் றபஞ்சபாண்டவர்களென்றும் வாக்கான காந்தாரி மக்களென்றுந்—தேனென்ற சேவகலையாய் வேல் வேந்கூருய்த் தீரட்டினர் பாவமென்ன சிலதுகோடி –கானென்ற காசீனீயில்ப் புராணங்சோடிக் கட் டிரைமானடாகளலக்கழியத்தானே.

என்பதீல், தேய்வேந்தீரன் வெட்டினது சீவன் ச ழுத்திலே தழும்பென்றும் காசீகாண்டத்திலே பாடி இதை நஞ்சுண்ட கறுப்பென்றும் பீன் யீருக்குது. ணை ஒருதன் பாடி. ுன், உள்ளே தீன்ற நஞ்சு தொ ண்டைவெளியிலே கறுக்கீறதேப்படி? இதுவும் பொ ய். பிறது ரீஷிமாரிஷிபெண்டைத்திருடியவன் சாபத் தீனுலேசிவனுக்குக் கோசமறுந்து விழந்ததென்றும் ஆதம்பிஷீபெண்டைத் தீருடினவன் சாயத்தீனும், ஆதம்பீஷீபெண்டைத் தீருடினவன் சாயத்தீனுலே சீவனுக்கும் பார்பதித்தும் அடிமோடே அறுந்துபோ யீற்றென்றும், அமுதங் கடைகீறபோது வீங்கம் தற ந்ததென்றும், சீறுத்துண்டன் பீள்வளயையேழுப்பி இனென்றும் இப்படி அரேகம் போய்யான கதைக ளண்டு, சுருக்கமாக வெளிப்படுத்தீனும். மதுளை சொக்கன் வல்ற பிழைக்கத்தக்கதாக மீன் பேடித்து வீற்றதம், வனாயல்விற்றதும், பிட்டுக்கு மண்சீமக் து ரேம்பாலடிபட்டதம், பண்ணுக்குப் பில்லுக் கட் டுப்போட்டதமென்றுல், தையற்காரமேஸத்ரிக்குப் பல்லுக்கட்டுபோட்டானென்றும், தோட்டிப் பறை யனுக்கு விறகெடுத்ததும், தீருவிவளயாட்டுவேன்கிற தம் பொய். புத்தீயினமுமாய்ப் பேருமாள் மோக்ணி வேஷமெடுத்தச் சீவனுக்குச் சூத்தக் காட்டினதை ச் சீவன் அணிந்தப் பெருமாளென்றும் இது சொட் டு அவதாரமேன்கீறத்னுலே இதவும் புத்தீயீனமான காரியமாயிருக்கீன்றது. சதர்வேத சீத்தாந்த அந்த கரே, கம்பனுக்கு வெண்ணூறு சடையன் வேகுமத கொடுத்தானென்ற ஒன்றை வைந்த இடத்தீலே கோடுத்தாகள்வறு வேல்லு வைதற் கட்கத்தன வைக்கீறேனென்று கீர்ந்தத்திலேயீருக்கு இராமாவ னத்தை தமீழிவே பாடிக் சங்கத்தாருக்குக் கைக் சுலிகொடுத்து அரங்கேற்றீன பிறகு சங்கத்தாரில் பஞ் சொன்னதிஞ்லே சங்கத்தாருக்குக் கம்பர்பாடி இன்னும்வதும். While Guitar JT.

தாரகாதீபருக்கு வர்தனம்.

வையகத்தீருவளமோட்டி மதீயொழியதனைக்கூட் 🗕 டிக்—வுகம்னெல்லியேன் ஞானக் கதீரவனுதயங் காட்டி — மையகத்துறையத்தான மயக்கீணையுண ர்த்தத்தோற்றுஞ் செய்யதாரகையேயுன்றன்றீருவ டிபோற்றிபோற்றி.

தொன்னூல்களுட் சிறந்த நன்னூல் சற்கப்புகுந் த சீற்றறீவிணயுடையவேற்சங்ஙளம்— எழத்தீய து சந்நும்பலை டிகையமையை காம்மன் பிருப்பட் நிறுள் குசுமேய்யானது மொழிக்கு முதன்லையாய் வரும்போது அ. ஆ. எ. ஒ வென்னுமுயிர்களுட்ளோடா தீதீசம் புணர்ந்து குமலி ஞாலம், நெக்ழ தொழிக்ற து என வருமென்று குத்திர்க்கப்பட்டி தக்கிறதற்கு து என மருகாவது துதாககப்பட்டிருக்குப் மாருகவும் எனதற்பாமைக்கு வாருகவும் அம்மெய் யெழத்து இ,எ என்னுமுமிர்களோடும்புளைருத்து திமீறு தேயம் எனச் சீல சொற்கள்வழங்கீவருதற் கீந்நூலுள் வேறிலக்கணமுண்டோ* அல்லவோகெ ன்றேன் சிற்றறிவிற்குப்புலப்படவேண்டிய உன்னிட த்தீற்குறையீரந்துகீற்கின்ற உனது தாசன், உண்மை யுள் வ மேசன், கன்னற்கட்டி, நன்னூற்குட்டி

க வை முந்தன்

தவாசகம். எற் சீத்தீரை மாசம் உசு ந். தேதி பி பசீத்தம்பண்ணிடுக்கும் அம். கொம்பர் உதையதா ாசையில் ஐந்த வெவ்வேறுன காரியங்கவைக்குறித் த அங்கும்படி மீகவும்விருப்பங்கொண்டு விசாரணை பிடிக்குர். அவைகளில் உம். கேள்வியைத்தவிர ம ற்றதுகளைப் பற்றி அச்சடிப்பிக்கீறவர்தாமே ஒரும ட்டுக்கு மறுமோழி சொல்லியிருக்கிறர். த்தில் அந்த விசாரவணகாரன் அவைகள் Protestants மாராலேயோ அல்லது மறுபேராலேயோ வெ ல்று எண்ணங்கொள்ளுக்றது என்னத்துக்காக. அ ஆராலென்பதை அறியக்கூடாது. இந்தக்காரியத் தீல் அனேகருடைய எண்ணம் ஒரேவிதமாயிருப்பது ம்கவும் சர்தேகம். ஆனல் அதீன் சரியான தகுந்த தன்மையை இன்னம் அதீகமாய் நம்பக்கடியதல் இக்காரியத்தீல் கவனங்கொண்டு வீசாரிப்பவ ர் ஏன் தற்போயாசத்தால் தன்மனதைத் தீருத்தீயாக் ஆராயுதலதின்பல் வன அடையாதிருப் கவில்லை?

42

山田 测作期. கவது. பாபீலோன் பட்டணத்தைப்பற்றி அறிவி பில் என்கீலும் அல்லது பழைய ஆகமங்களின் ம ற்றும் சுலோபங்களிலாகுதல் அதை இராசாங்கத் அக்கான விதமாயென்கீலும் சன்மார்க்கத்தக்கடுத் தவிதமாபென்கீலும் பார்க்கும்போது அதற்கெவ்வித ப்ரதான உவமைகள் சோல்லப்பட்டிருக்குது?

உவது. அந்த உவமைகள் ஆட்கணக்குறிக்கிறதி ஆம்பார்க்க முழுச்சேனக்கூட்டத்திலும் அல்லது சா திம்லுமுள்ள தீமையான குணங்களையும், சுவாபத் தையும். பளக்கத்தையும், மாதீர்கவையுங் குறிக்கு கோ? அல்லவோ?

நுவது. பரசுத்த வேதாகமத்தில் அவ்வித தீமை கணப்பற்றி மீகவும் அதிகமாய்க் குறித்திருக்குமேயா க்ல பாடீலோனிய பட்டணத்தக்கும் சொல்லிய தே ண்டவனகளும் குற்றங்களும் உவமையாய்க் குறித் த தீமைகள் எங்கேயேன்கிலும் எச்சாதீயாருக்குள் ளாகீலும் கட்டத்தீலென்குதல் அதுகள் எவ்வளவா யிருந்தாலும் அவர்கள் எவ்வகைப்பட்டவர்களானு அம்சரி அவர்களுக்கும் அது உடையதாலிராதா?

சுவது. தெசலோனியருக்கெழுதீன உம். ஈருபம் உம். அதிகாரத்திலும், யோவானின் கம். ஈருபம் உம். அத்தாரம் மஅம். சுலோபத்தில் சொல்லியீருக்கிற வைகளின் கருத்த Protestantsமார் ரேமைச்ச பைக்குச் சோல்வதிலும்பார்க்க அவைகள் அர்தீக் கீறீஸ்துவும் பாபீலோனுமென்ற சொற்களுக்கும் உ வமையாய் ஒரு விசாலமானகருத்தையுங் கொடுக் க்றதல்லவா?

டுவது. தங்கவளக் கீறிஸ்தவர்களேன்று சொல் லுகீறவர்கள் எல்லாரக்குள்ளும் தாங்கள் உத்தமர் என்னும்பேரை எடுத்துக்கொள்ளும் அந்த மகத்து வமானதணம் எனக்குள்ளேயிருக்கிறதல்லவா?

கூவது. ஒருவன் தன்னிலுள்ள குற்றங்கவாப்பா ாமல் அக்குற்றங்களையும் இடறல்களையும் பிறரில் சன்டு அவர்களை ஆக்கிலைக்குளராய்த்தீர்க்க அ தீகம் மனஞ்சாய்க்தீருக்கீறதைப்பற்றி லூக்காலின் சுலிசேஷத்தீல் யிவம், அத்காரம் கூம் சுலோபர்த வங்கீ மச ம். சுலோபம்வரைக்கும் யோவான் அம். அதீகாரம் எம். சுலோபம்வரைக்கும் சொல்லியீருக் க்ற பெதானமான எச்சரீத்தலில் அவ்வித்தனத்தை ? கண்டி பாசோ?

ஒருஎண்ணத்தை மனதில் எண்ணுவதோ அல் வது அதை ஏர்த்தக்கொள்வதோ எது அதிக 50 யோசனமென்பதைப்பற்றி முன்சொல்லிய கேள்வி களினுல். அந்த வீசாரவண்காரன் தீர்மானிக்கக்கூ டியதமின்ற அவர்தாமே எது நன்மையின்வளர்த்தி ையத்தவிர்த்தக் கலகத்தையுல்எடாக்குதென்பதை ும் மேனும் எல்லாச்சமையங்களின் அத்தீவாரமும் பொருளுமாயிருக்கிற நன்மையை எது பெலப்படுத் அதேன்பதையும் தீர்மானிக்கவேண்டியது.

க் தி. அறை கூடும். இது கைவ) விசாரவணகளின் ஒரு கா. மாசம், ல. தேதி.

சீரேக்தன்.

உதையதாரகையின் முகாமைத்துரையே,

ரீங்கள் உதையதாரகையைப் பீரசீத்தம்பண்ணு ் நோக்கம் அறியாமையிலேகிடக்கீற இவ்வுரவர்க ாக்கு நன்மைசெய்யும்கோக்கமாக என்ற நமக்க ிழங்கும். உங்களுடைய கோக்கம் இதலென்று அறிந்தீருக்கீறபடியினுலேயும் பிறகிட்ட தார , கையிலே சீற்து யோக்கியர்க்கு விரோதமாகச் சூரிய ் எழத்னதைப்பற்றி கீங்கள் விசனப்பட்டு எழதின ுழத்தனையும் இவ்வூரிலிருக்கீற யோக்கியவான்க ்ன் சனப்படுத்தவத் பீரியம்ல்லைமென்ற போக்க்பவான்க துதவன் தட்டி ஒங்குவதைக் காண்கேறபோது மற் லின் அவனைப்பிருக்குவதைக் காண்கேறபோது மற் வன் அவனுகூடய மேன்மையில் எரிச்சல்கொள் ாவலம் போய்யென்றலும் மெய்யென்றலஞ் சொ ல்லியவணத் தாழ்த்தீப்போடப்பார்ப்பதும் இந்த ஊ ாவர்களுக்கு வாடிக்கை. சாப்படுக்றதற்குடன்ப டாதத்னுலே மணியகாரனுடைய ஆட்கள் தண்டும்

ண்டுபண்ணீச் சாப்டிடப்பண்ணீரைகளே ன்று சொ ன்னீர். நான் அவ்விடத்தீலே அப்படிப்பட்ட கா ரீயம் ஒன்றுங் காணவில்லை. இல்லாதொன்றை உண்டென்று சொல்வது ஞாயமா? சகலரும் வந் தவர்கள் மனச்சந்தோஷமாய் ஒரு வில்லங்கமுமி ல்லாதபடிக்குச் சாப்பட்டுத் தீருத்தியடைந்தபோன தை அறிவேன். மேலும் பலதேசச் சனங்களுங் சுடியீருக்கீற ஒரு சபையிலே தண்டுமீண்டுபண்ணு வது லெகுவானகாரியமா? அப்படிப்பட்ட இடத்தி ல் ஒருவணத் தண்டுமீன்டுபண்ணினுல் அவண க் கோட்டுக்குக்கொண்டுபோய் எண்டீக்கக் கூடுமே அப்படியெல்லாமீருக்கத் தண்டுமீண்டுபண்ணினதி றை சாப்பட்டார்களென்று சொல்லுகீறது பொருந் தவில்வையே. சாப்படாதவன் ஒருநானத் சாப்பி போய்சொல்லுகிலும் பொருந்தவல்லவா சொல்லவேண்டும். அஞ்ஞானிகளுடைய சடங்கு காரியங்களை இன்னீன்னதேன்று விழங்கீக்கொள் ளம்படிக்க அந்தச் சபையில் விடாப்பூட்டாகத் தொடர்ந்துக்ன்ற நானும் இப்படி யாதொன்றையுங் சாப்படுமென்றொடுவன் கேட் தங்கேள்வியைத் தண்டுமீண்டு பண்ணினதென்று அப்படியானுல் எத்தேசத்தீலும் சொல்லுக்றீரா ! எவ்வீட்டிலுங் கேளாமலிருக்க ஒருவன் சாப்படட் இப்படியாய் இவர் போக நான் கண்டதீல்லையே. சொன்னது பொய் என்று முடிகீறது. மேலும் ஒரு சொல்லுக்கு இடந்தாரங்கள், — இத்தேசத்தீலே நா மளவிட்டுப்பார்க்கும்போழுது அறிந்த ஒரு செய்தியு ஸாடு. இவர்களுக்குள்ளே படிப்படியே உயர் குலத்த வர்களென்றும் படிப்படியே கீழ் குலத்தவர்களென் றம் இருக்கீறது. ஆனல் இவர்களுக்குள்ளேயோ ஒ ர தலம் மற்றருெரு தலத்தைப் பார்த்து ஊருக்கில் லாத வசையும் வக்கணமும் சொல்லிப பரவணிய ரவணியெல்லாம் வாயில் வந்தபடி சொல்லித் தங்க வை மாத்தீரம் மேன்மைபாராட்டிக்கொள்ளுவதுவா டிக்கை. இதை நான் சகலருக்குள்ளுங் கண்டேன். ஆ! இவ்வூரீற் பேய்ச் சனங்களே நாமெல்லாரும் ஒ மேவீத்தார். ஆதாமும் ஏவாளும் ஆதீதாய்தகப்ப னென்றறியுங்கள். இதோடேபரிதபிக்கத்தக்கதான ஒரு காரியத்தை அந்த மணியகாரனுக்கும் அவர் ஊ ர்ப்பட்டவர்களுக்கும் நான் சொல்லாமல் விடவே படாது. பணங் கையிலிருர்தால் அதைக்கொண் டு நன்மைசெய்யலாமே. தருமகாரியங்களை நடத் தலாமே. அதைவிட்டு நீங்கள் உங்கள் பணங்க ளை வீண்சடங்குகளைப்பண்ணிச் செலவளிக்கவே ண்டியதென்ன. மேற்குறித்த கலியாணவீட்டில் ஒ மகாரியங்களைச்செய்த காரியக்குருக்களுக்குச் சோ மன்சோடு முதலாகிய பலவிதபொருள்களைக் கொ டுத்து உபசாரம்பண்ணன்தை மல்லாமல் அவர் கை யிலே நாலுபவினுங் கொடுத்தீர். இதேன்னபுத்தீ கேடு? பணமீருந்தாற் பள்ளிக்கூடம்வையுங்களேன். உங்கள் பீள்வளகவனப் படிப்பியுங்குளேன். ஐயோ, செலவளிக்க அறியாதவர்கள் கையிலே பணமேன். ாஎன் இக்காரீயங்கவைப்பற்றி இப்பொழுது எழுதத்து டங்கீனது உண்மை வெள்வரவேணுமேன்ற அவர வைப்பற்றிய, இப்படிக்க, L. T.

நேரிசை வெண்பா.

வேதாசாலோகபத மெய்விசுவாசர்க்கீயும் போதா யேகோவாவின் புத்தீரா—மாதயவாப் அன்பர்க்கவந்தநடந்தத் சல்பென்றுளாக்க இன்புற்றேவாரிரியங்கி.

சீர்த்தனம் மாகம் மத்தீம்மாவதி.

வேதனே விண்ணேர்க்கு நாதனே சாலோகபுதம் வேண்டினேர்க்குதவுக்தனே.

அ. ப. ஆதமடனேவைதவன ஏதனெனுங் கா வதனில் – ஒது பரிபூரணாய் ஆதியிற் சீட்டித்துவை

சர. கற்பவன பத்தங்கொடுத்தீரே பெத்லேகருகரற் புதமாயற்பவித்தீரே விற்பனவிவேகமுறிஞ் சற்பவல் லமைகளறத் தற்பிரியமாய்த்திரீந்து நற்சுவிசேடம்ப

வேதபாரகர் வாதீலோடினரே பரசேயரும்மாற் போதவேமனவாதைநீடினரே—மோதவேமீத காத லாய்வருயூதமாகிய சாதியாருடை பேதயோச வன யே துவாற்சீல்வை மீதிலேயீறந்தேக்வானமர்—வே,

அரிய மறைமொழியுணாவாமதுதா எந்நாளும் பட சம் பெருகவினிமைகொடிதயமலர்மீசைவா குருட ர்முடவர்பல் பீணியர்சேலீடர்கள் குணம்தடையால் ஹதவிஙடவிய பசமவடியவனிடரில் விழமுனம் வி ரைவிலணுகிரின் வனச பதமனி — வே.

ஓர் கீறீஸதமானுக்கன்

பிரதேச சமாசாரம்.

இங்கீலாந்து.—பிறகீட்ட மாசம், உடு. தேதியீற் பி சசுரஞ் செய்யலான உதயதாரகையில் தொவையும் அவனுடைய புத்தீரவனயுங் கொவலபண்ண இதே ன்று அசுகைசொண்டிருந்த நஸ என்பவண கீத்க் கோட்டில் விளங்கிக் குற்றவானியாக்கித் தாக்கும்படி தீர்மானமாமீற்று.

அயலாந்த.—அயலாந்த தேசத்தவர்களுச்சு வந் த பஞ்சம் இன்னும் அவர்களை விட்டு நீங்காதத் ல், இங்கீலார்தீனுள்ள பாளீமேந்தென்னும் நீயாயா லோசவனச் சங்கத்தார் அயிறீஸ் சாதீயாருக்கு ன்பத்னுமீரம் பவுண் கொடுக்கும்படி தீர்மானித்தரு க்க்குர்கள். மேலும், றேமான் குருமாரடைய முய ற்சியினுலே முப்பதினுயிரம் பவுணளவுக்குச் சேர்ந் தீருக்குது. — ஈப்பீ**ஸ்**கோபபல் என்னுக் சபையை ச் சேராத ஒர் கோவிலில் கனம்பொருந்திய சோவ ர் என்னும் போதகர் பீரசங்கம்பண்ணினது தற்றமே ன்று வீசோப்பு என்னும் பெரிய போதக்ர் கோட்டி ற் தரந்த, சோவர் என்பவர் கோட்டுச் சீலவுகோடு க்கமாட்டோமென்றதீன் நீமித்தம் மறியலிலிருக்கீற தைப் பற்றி இன்னும் இங்கீலார்தீல் வெகு அருட்சி யாயிருக்குது.

கீத்தாலி.—ஆஸதிற்யா என்பவர்களுக்குஞ் சாடி னியா என்பவர்களுக்கும் மேதட்ட பங்குன் மாதம் மாகம் இரபத்து நாலார் தேதீ ஒர் வல்யுத்தம் காலமே பதி தெர மண் தொடங்க் இராமுற்றும் நீலைத்துநீன்ற த. அப்பொழுது சாடினியர் என்பவர்கள் அவ்வுயி த்தத்தீற்கெதீரே நீன்று போர ஆற்குமற் புறங்காட் டி ஒடிஞர்கள். இராசாவுக் தமது புத்தீசன் பேரு க்குச் சீங்காசனத்தைக் கொடுத்துவீட்டு அவருர் த ப்றோ். இன்னும் அதீக தாரம் நீன்று யுத்தம்பண் றைமற் போரை நீறுத்தச் சொல்லி இப்பொழுது நீச மீக்கப்பட்ட இராசாவுக்கு அநுமதியிருக்கீல் அவருட ன் பண்ணீக்கொண்ட உடம்படிக்கையென்னவெ னில்—சாடினியர் போர்ச்செலவு நாற்பதிலட்சம் இறைசாற் கொடுத்துக் கோட்டை ஆஸ்தீறியருக்குக் கையளிக்கவும், சாடினியின் கீழே சேவகத்தீலிருந் த கங்கேரியர் முதலிய சாதியிற் சேவனகள் ஆஸ்தீறி யர் பக்கத்தைச் சேரவும், சாடினீயரடைய போர் க்கப்பல் சகலமும் சமுத்தீரத்தை விட்டெடுக்கவுஞ் சம்மதித்துத் தீர்மானம்பண்ணுக்ல் யுத்தம் ரீறுத்த ம்படி தீர்மானமாயிற்று.

சீனம்.—இங்கீலிசுகாபருக்கும் சீனருக்கும் இச்செ லவு நடந்த யுத்தத்தீல் அவர்கள்பண்ணிய பொருத் தவனயாவது: சீத்திரையீசு தேதி, காந்தனகரில் இங்கீலிசுகாரர் வியாபாரம் பண்ணலாமேன்றபொரு த்தனையைச் சீனர் அழ்த்து இங்கீலிசுகாரரை மறிக் ச்றத்னலே அவ்லிடத்தில் இராக்கினியின் தானுபதி இங்கீலாந்தீலிருந்து தகுந்த கட்டவையீன் நீத் தன்முட புக்கு யுத்தஞ் செய்வதுத்தமமல்லவென்றெண்ணிச் சீனத்தீலிருக்கும் இங்கீசேசுகாரர் பலபந்தமாய்க் காக தனகரில் உட்படக்கூடாதென்று கட்டவாயிட்டார்

இதைப்பற்றிச் சீன இராசன் தானுபதீக்கெழுதீய விபாம்.—அன்னீயருக்கு கார்தன் நகரில் இடங்கோ டுக்கக்கூடாதென்று சனங்கள் ஒருமித்துச் சொல் வதால் கோவரணமேந்தார் சனங்களில் எல்பணத் தையும் அனுடத்பையும் மீஞ்ச் ஒன்றஞ்செய்த கொள்ளக்கூடாது. அன்னீயர் அணுகவார்கள் எ ன்றதையீட்டுத்தான் எங்கள் மகர்க்கு மதில்கட்டுவி த்தோம். அல்லாமலும் நீங்கள் உட்படச்சம்பளிக் துதொண் அலைபடிய இதுதான்வளமேன்று கோள் வனயிடவும் மூந்தீக்கொள்வார்கள், அகையால் எ ங்கள் பொருத்தவனப்படி நடப்பது உத்தமமாய்க்கா

தாரகையே, சகல அழக்கையும் நாசம்பண்ணு கீன்ற ஈபங்கொல்லியனுகிய வண்ணுத்துச் சுதும லையீற் சங்களை ஆம்மன் கோலிலீற்றீருவீமாமுடிக் ததீன்றெகு மாலைபோட்டு ஈட்டுவர் மௌதாளம் அ டித்தக் கோலிலைச்சுற்றி வருகீற வழமை வெகுகா லமாய் அந்தக் சோவிலில் உண்டுபட்டிருந்தது. ஆ வீழாபண்ணின் வண்ணனுக்கு வழமைபோல லைபோட்டு நட்டுவர் சேலியாத காரணத்தீனுல் கோ விலில் ஒரு சுலம்பகம் நடந்தது. ஒருகேள்வி. இ தற்குமுன் வண்ணனுக்கு மாலைபோட்டு மேளதாள சாயர் சேலீத்ததென்ன? இம்முறை அப்படிச் சே ப்யாததென்ன? அவன் குடிமகன் ஆகையால் அ வனுக்கு மாலைபோடக்கூடாதேன்கில் இதற்கு முன் லஞாகது காலவாக்கு இப்பொழது அந்த வழமை அப்படிச் செய்துவர்து இப்பொழது அந்த வழமை யை அழிக்கச் சொல்லீ எந்தச் சுரதீயிற் சொல்லீ யிருக்குது. பாதீச் சுரைக்காய் கறிக்குப் பாதீச் சு ரைக்காய் வீரைக்கா? இதற்கு முன் வண்ணனுக் கு மாலைகொடுத்ததீனுல் சுதமலையம் மனுக்கு வர்ச தீட்டென்ன? வருடத்துக்கு வருடம் நடந்துவந்த வ ழமையை இப்பொழது அந்தக்கோவிற்பு சாரியழித்த காசணமெனனென்றெனக்கு ஒர் மறு மொழ்கோ ண்டுவாதாசகையே, இப்படிக்கு, ஓர் கீறிஸ்தவன்.

ON THE BENEFICENT DISTRIBUTION OF THE SENSE OF

Read before the Ashmolean Society of Oxford, 3d May, 1847. and communicated by the Author, to the Edinb. New Phil. Jour., vol. xlii, p. 385.]

Having had, in my youth, an aversion to animal food, from an idea that it was cruel to destroy life for the purpose of obtaining it, I have been led by that feeling, and a few rather extraordinary circumstances which and a few father extraordinary direumstances which have come under my notice, to pay some attention to the effects produced by injuries to various animals; which investigation has caused such a complete change in my opinions on the use and distribution of the sense of pain, that, so far from considering it an infliction, I now believe it to be one of the most necessary senses we possess; that, like all other senses, it is given to

now possess: that, like all other senses, it is given to animals in as great a degree as it is necessary and use-ful to them; that no animals have a greater sense of pain than is necessary for the preservation of the class to which they belong; that those which are designed for food, suffer little when killed, in comparison to what other animals would feel from the same infliction; and that some are totally devoid of the sense of pain. I do not know that there is any thing new in the opiaions I advance; but as I have had more than ordin-ary opportunities of witnessing the effect of wounds on some classes of animals, I submit this paper, believing that the consideration of the subject is calculated, in the highest degree, to excite feelings of gratitude and admiration of the merciful designs of Providence; and as the discovery of the use of the vapor of ether has recently brought the sense of pain under the consider-ation of this Society. I hape the paper will be in some degree interesting. degree interesting.

There can be little doubt that the sense of pain is of There can be little doubt that the sense of pain is of the first importance to man, to guard and warn him from injury. The skin is very sensitive, the body be-ing thus enveloped in a membrane susceptible of the slightest injury, while the heart, lungs, brain, and other vital internal parts that are thus guarded, are al-most insensible; but although the lungs are, in a great degree, insensible of pain during consumption, they are extremely sensible of the impurities of the air, thus charding are invalued. guarding against the inhibition of anything injurious. As the hands, and especially the fingers, are very lia-ble to injury, the sense of pain is great in those parts; and I believe there may be more real pain from a gathand to be never there may be more rear pain from a gath-ering in the finger, than from very inany of the most fatl complaints The exterior conting of the eye is extremely sensitive; while the back and interior portions of that organ are almost insensible. The sense of pain in the month guards the threat, and in the stomach is a warning arguest our actions much in the stomach is in the month guards the threat, and in the stomach is a warning against our eating anything that is injuri-ons. Rheumatic pains are bad; but how many more fatal cases would arise from colds, &c., if man was not warned by pain and inconvenience of the lad effects upon his constitution of sudden changes of tempera-

The construction of sumer changes is temper-ture. The of the best ways to judge of the value of any-thing, is to consider how we could do without it; and it will be well to do so in the present case. Thus, if a nan had not the sense of pain, he might sit by a fire, and in his absence of mind, put his foot upon it, and soon find himself minus that useful member; he might have line blown into his eyes, and thus lose his sight if not warmed by the pain; in fact, there would be no end to his dangers if not possessed of that useful moni-tor, which guards him from injury, and is a check to his excesses. There may be pains and sufferings, the use of which it may be difficult to see; but I would rather attribute this to a want of knowledge, than be-lieve that the rule which holds good in so many cases does not hold good in all. In fact, the beneficial use of the sense of pain to man is so evident, and has been pointed out so long since in Paley's Natural Theology, that I should not have said anything upon the point, but that I considered it necessary for the elocidation of my gbject, as regards its uses and distribution among he lower classes of animals. Before I enter farther, upon the subject, it will be

the lower classes of animals. Before I enter farther upon the subject, it will be necessary to consider what may be taken as a *proof* of pain; convulsions are considered by many as a sign of entering, but I believe it is generally allowed by the medical profession that the opinion is croneous; the cry of animals cannot always be depended on as indicative of pain, which is proved by the noise a pig will make when taken hold of. It is also nocessary to make allowance for the strugging und/r restrant which is natural to all wild animals. The only crite-rion to decide the question is to consider what is the effect of mutilations on the health of animals, and how far such injuries interfere with their usual habits and appentics. appetites

I will now state a few cases, to show that injuries, apparently the most dreadful, have but little effect on many of the brute creation

The first case which forcibly took my attention, was seeing a horse that was feeding by the side of the road

between St. Clement's and Headington hill, have its leg broken by a coach-wheel passing over it just above the fellock joint; the poor beast showed evident signs of pain at the moment, the bone being dreadfully crushed, and protruding in parts through the skin. A number of persons collected around, but no one liked to dispatch it, and on their standing nside, so that it might get out of the way of things passing, the mo-ment the horse got to the side of the read it began graz-ing, showing no other sign of pain than holding up the injured leg. Another case is that of a post-horse, which was go-ing along the road between Botley and Ensian, about twelve years since, when it came down with such vi-olence that the skin and sinews of both the fore fet-lock joints were so cut that on its getting up again the between St. Clement's and Headington hill, have its

olence that the skin and sinews of both the fore fet-lock joints were so cat that on its getting up again the bones came through the skin, and the two feet turned up at the back of the legs, the horse walking upon the ends of the leg bones. The man who was with it would not consent to its being killed till he had in-formed his master, (who, I believe, was Mr. Masters of Staple Hall Inn, Witney;) the horse was therefore put into a field by the road side, and was found the next morning quietly feeding about the field, with the feet and skin forced nearly half way up the leg bones, and where it had been walking about, the holes made in the ground by the leg bones were three or four in-ches deep.

A similar accident once happened to a coach-horse, the property of the late Mr. Costar of Oxíord; it was found, when the coach stopped to change horses, to have dislocated the fetlock joints, and from the worn appearance of the ends of the leg bones, must have run a considerable distance along the road in that state

state. I do not lay much stress on this case, as it is not very surprising that a spirited horse, in harness with others, should continue running under such circum-stances; but in the former case, there was nothing to excite the horse but its hunger, and if the pain had been equal to what such a dreadful injury would seem to indicate, it would probably, if in ever such a fam-ished state, have gone upon its knees to feed, rather than upon the injured parts.

than upon the injured parts. It is curious to observe the apparent indifference with which some animals will devour parts of their own bodies. I once kept tame dormice, and in shut-ting the cage door, accidentally caught the tail of one of them, when it squeaked out and left the skin of about two-thirds of its tail sticking to the door. Wheth-er the cry was caused by pain or fear, I cannot decide; but it went about the cage for a few minutes ar parent-ly rather uneasy, it then took hold of its tail with its paws and eat all the injured part, and then 'scemed as well as ever.

have and ever. Rats will often eat their tails when in confinement, if kept short of food; and the habit of eating their own tails is not uncommon amongst the monkey tribe. I know a person who used to dip the end of his monkey's while takeness water to keen it from being eaten, and tail in tobacco water to keep it from being eaten, and some of the monkeys in the London Zoological Garden may at times be seen enjoying themselves in this way; but from whatever cause this propensity may away, but non waaveer cause this propensity may a-rise. I believe it is never indulged in by the monkeys with prehensile tails; their fails seem to be too meeful to be so wantonly disposed of, and I have no doubt are therefore possessed of a much greater share of the sense

A few years since, the Quarterly Review, in a no. A few years since, the Quarterly Review, in a no. tice of the Dean of Westminister's work on the bones found in the cave at Kirkdale, stated that an old hye-na kept in the Jardin des Plantes at Paris, had its leg backen, when one publit 1 bit off the leg at the broken

ha kept in the Jardin des Plantes at Paris, had its leg broken, when one night it bit off the leg at the broken part, and eat it. The emasculation of large cattle seems a very bar-barous operation, the parts being cut with hot instra-ments; yet I saw an aged bull after undergoing that operation, dvalk away very unconcernedly, and then after grazing for about half an hour, he lay down and chewed his cud apparently quite comfortable. Pirgémake a sud outery when being killed but Lba

Pigs make a sad outcry when being killed, but I be-eve it is caused by fear and the uncomfortable way in lieve it

CANTON.—Advices from Hongkong to 24th April and from Singapore to 4th instant, have been received. The news is negative, but of great importance. The Chinese have not abided by the terms of their treaty with us, and have not opened Canton to the Breish as agreed that they would do on the 6th April. Goog-nor Bonham mawilling to use compulsion without or-rect orders from the Home Government, had issued his notification forbidding British subjects to attempt to enter the city for the present. The official communi-cation of the relvast to perform the stipulations of trea-ty to the English Government is conveyed in the fol-lowing from Commissioner Sen to Mr. Bonham. CANTON .- Advices from Hongkong to 24th April

43

Copy of a Despatch sent by His Excellency (the Imperial Commissioner) to the English Plenipotentiary.

At 12 nonn on the 31st March, I had the honour respectfully to receive the following commands from the Emperor cellative to the conference we had concerning the opening the city, and about which I had despatched a memorial by an extraordina-

about which I had despatched a memorial by an extraordina-y express. "Walled cities are created, with 'he view of protecting the people, and by protecting the peor, e only can the country he preserved. And that to which the shearts of the people incline is the will of Heaven. "Now, since the people of Evangton are all of one fixed opinion, in being averse to the entrance of foreigners into the city, shall we circulate and post up a lominous preclamation transcribed on vellow paper, constraining them to the opposite curve? The Ginnese Government cannot thwart the inclina-tions of its people in order to comply with the wishes of stran-gers from alar; and foreign governments ought also to pay at-tention to the feelings of our people, and spare the powers of the mericharts. the merchants

tention to the feelings of our people, and spare the powers of the merchants. "You ought sfill more rigorously to guard against native banditii, and prevent them from availing themselves of the op-portonity for creating disturbances and throwing the inhab-tants into a state of disorder; and as the foreign merchants who eame from a great distance across the vast eccan, un-doubledly desire to live in tranquility and take delight in their eccupations, you ought therefore to render them also protec-tion in the same manner. Thus all will for ever set in har-mony, and enjoy universal tranquility.—*Respect this:*" You will perceive from the foregoing that the language 1 held doring the personal conference 1 had with you was not based on an obstante adhorence to my own views, but hat the Imperial Rescript which 1 have received from a distance also corresponds with the view of the public. Tor this reason 1 send you a communication, and at the same time take the opportunity of wishing you happiness and tran-quility.

A necessary communication .-- Examiner.

REDUCTION IN THE RATES OF THE PENISSUAT COMPARY.—We are delighted to notice that the Pen-isonalar and Oriental Company have just announced mother reduction of *Twenty* per cent. in the rate of passage money between England and India, and zice verse, during three months in the year. The charge originally stood at 1,430 Rupees, about two years ago, twas reduced to 1,250 Rupees, and the present noti-feation brings it down to 1,060 Rupees. A reduction of nearly forty per cent. of charge in the course of three years is a novelty in the history of monopolies, and deserves especial commemoration and gratitude Whether the sum thus sacrificed will be made up by an increase of passengers, cannot be decided at pre-tub of this we are certain, that it will secure for the beginning to lose, and which may prove of no small advantage in the fature contingencies of their areer.—Fr. of India.

OVERLAND COMMENTATION.—The Bombay Telegraph declares that a plan is under consideration by which the public of the three Presidencies will be enabled to re-ceive and answer letters from England twice a month. Our contemporary appears to have received so detail-ed a statement of the mode in which the reformation is to be carried out, that we are fain to believe his asser-tion correct.—*ibid*.

DEAR MR. EDITOR.

I beg to inform you that it is a long-standing custom

DEAR MR. Entron. The g to inform you that it is a long-standing custom that when a person, however influential and respects-that when a person to attend his marriage, the persons invited will not eat any thing in his house, unless they be intimate friends or relatives; but an instance has curred in opposition to this long immemorial usage. The headmen and other influential men to a welding which took place in his house on a grand scale with marriage were gone through, the Maniagar in-sisted that the friends shall stay and take their dinner, but you which, most of the people took their dinner, but you which, most of the people took their dinner, but you which, most of the people took their dinner, but you which mest. A person can eat any thing, ex-tended the marriage were gone through, the Maniagar in-sisted that the friends shall stay and take their dinner, but you which, most of the people took their dinner, but you which mest. A person can eat any thing, ex-tended to a public accessions, he will not cat any thing, ex-tended the marriage were gone many this me have mocked the firstians when they see them partake of the privilege of the Lord's Supper. But at this time holody seems to attach so much importance to caste as they are of caste will sconce or later lose its power over all the people. I remain. A CHEMERAN.

I remain, A CHRISTIAN.

OVERLAND INTELLIGENCE

gence from London to April 7th, is received by the

<text><text><text><text>

an its lines to Government, and recent their capital upon six mustics makes at any time after they have been three marks in the stream. The State Trials in France were brought to a close sine, wait returned against Barbes, Albert, Blauquis, So-tirer, Rospail and Quentia and a verder of our guity against dependent and the second provide the stream of the stream of

not in harmony wild their views or with the interests of Ger-many. A starts A .-The surface in Hungary continues and the impe-ration of the been several times republied. Prince Wind-ments and the several times republied. Prince Wind-son with time opposed to an army of 40,000 Magyars .-In Tra-vitation to the interest on a of Hermannished were met and attacked by a support force of Resines when a most sangunary confine time of the several several several several several several several have been annihilated. The Points officers of rank were tak-ments and hung: — The Zangaran and the Directions - Letters from Copenhagen of the Zanji state that in consequence of the raised of for of Pointerston and Chevelier Bannet to accept the utima-of the Zanji state that in consequence of the raised of for a Pointerston and Chevelier Bannet to accept the utima-on of the king of Domanak, the Datain anthesing had be and of the set and king in the sentence of the raised of the set several several several several several several most of the set of the several sev

The strugglight of the second strugglight o

ed, and the Sardinian flest to be withdrawn from the Adrinic. The young king is deservedly popular, and much respected for the upregiments and aimpinity of his character. He was born March 14, 1820. NAPLES AND SIGNAY.—The Stellans have refused to ac-cept the ultimatum proposed to hem by their sovereign, frongh the Stellan of the British and French admirals, and we indicated their intention to resist to the fast any attempts conclusion. The greatest enthusians mervailed among the sople in a vigorous resistance.—Measure the populing moment in store estimates and the strets constraining the sople in a vigorous resistance.—Measure the beginting moment in the spectra resistance was taken and sachs to it hemy public buildings ournt. A portion of the german of a great number of the inhabitants returned to the mountaints.

A the second sec

For the Morning Star AN ILLUSTRATION TO SHOW THAT "ENVY SPEAKS NO GOOD."

Once there were three classes of people on the face of this Earth; viz: Sagares, Mcdiorres, and Valgares. The Mediocres were envious of the Sagares for no oth-er reason than their being by birth of a high family. Consequently they are allowed privileges which the Mediocres could not attain aithough they would glad-by have marrified every thing to obtain them. The environment data terms price number, intelligent means

ly have sacrificed every thing to obtain them. The Sugarcs are dexterous, circoinspect, intelligent, reserv-ed in keeping secrets, skilld in concerting messures, pious, influential, and without effence to any. The Metheores are also endowed with bright intel-lects, are quiet in their deportment, apparently simple, prolissing themselves more pious than the Sagares incrusse they long themselves to be descended in their lineage from Join the Baptist. They acquired also a sort of temporary influences cons to keep the Valga-res under them. The existence of the Sagares gave the Methores the greatest indignation and envy. By the Valgares' attachment and regard to the Sagares themselves. themselves.

they have only grined uncestness and connect to themselves. The common uninfluential mass of mankind is said to have been in that age Valgares. The Gody were pleased to send a Meau from above to visit the beings of this terrestril globe, and he, as if on a sudden finsh of lightening, descended, and by chance reached a road leading to the vringe of the Medioeres. The first man that met the Menu was one of the Medioeres, whose apparent simplicity of talk so pleased this celestial must to whom the craftiness of these terrestrid scenes was unknown, that he forth-with chose hum as his steward and connector. At length in one of the saltry nights the cow that supplied milk to the stable of Menu was stolen. Ear-ly an the moning the cow keeper as usual with the milk-potin first hand same to the stable and finding the caw missing from her place, gave due information of

supplied milk to the stable of Menu was stolen. Ear-ly in the morning the cow-keeper is a usual with it? White-point his band came to the stable and finding the cow missing from her place, yave due information of it to the Steward and his Master Menu. By channel one of the Sagares entered the Menu's spiritanent bid-ding him "good morning." He have, observing the statement of the second statement of the second statement of sem thing," so it to the Menu's Yee," said Me-Sagare. "Most excitally," said Meano, -Mean the Sagare. "Most excitally," said Meano, -Mean the Sagare. "Most excitally," said Meano, -Meano, the Sagare. "Most excitally," said Meano, -Meano, the statement of the stolen property, impatently without atempting further to impaire have he got an exact knowledge of the stolen property, impatently stopped into the next apartment where his Meano-state the stolen of the stolen property, impatently without atempting further to impaire have here to stop the stolen property. Medioures conscious of his own weakness and the excellency of his neightour's an-orted haughingly. "Si, the Sagares are sorterway. My weakness and the excellency of his neightour's deport, which is an even of the next and the of the stoles and the stolen property. Medioures are of Menu. My weakness and the even of the fuely way way and which here are not to fuel your with the work of the stolen the deport. If you would ge of socery enables them a little to disclose and his horsewing and gave the with yours. "As to took in horsewing and gave the with you and stom the stone in search of the fuel your way." The stop that how no objection to fuel your way. "As to have the door of the magnet, happened to go and these in words sounded in the ear of Menu-ty and said, 'you have of stop and.". The replace, 'indeed have." "Way he not build your way." The stop the summer of the next." The replace, 'indeed have." "Way he not blind in the right eye indeed have." "Way he not blind in the right eye and the fuel of the lege' suid Segares. Segares m

gares. "He had," rejoined the menu, and farther said "as you have seen him and marked him so particular-

ly, you can in all probability conduct me to him "My friend," said Segures, "I have never seen your camel nor ever heard of him but from you." On this "Any friend," and sugares, "I five never seel you cannot no ever heard of him hat from you." On this Menn enjaced his person and forthy the harried him hefere the Judge, where on the strictest examination nothing could be found nor could any evidence whatever he adduced to convict him either of falselbood or of their Menu then proceeded against him as a sorcerore taking the word of his Steward Medicores; when Sagares with great calonees the addressed the Court.—"I have been much amused with your supprive and own that there has been some ground for your suspire and own that there has been some ground for your suspire and own that there has been some ground for your suspire and own that there has been some ground for your suspire and own that there has been some ground for your suspire and own the cause I saw no marks of himan footsteps on the same rout; I knew the animal was blied in one eq. because it had cropped the herbage only on one side of its path. I perceive that it was hare is once leg from the faint impression which that particular foot had produced upon the sand. I concluded that the animal had lost one too from the faint in the centre of its bite. The whole court may see whether there is any thing in this relating to overery." The defence made hy Sagnes was so estimated there is any then the faint on some y starthere is any thing in this relating to overery."

thing in this relating to sonery." The defence made by Sagnes was so satisfactory to the audience in the Court that they for the sake of the and/ence in the Court that they for the safe of testing the trath of his defence requested bim to bring Mend his lost camel by the skill common to his race under the promise of a remaneration. After three days he brought the animal to the table of Menu, who safut ed him and after rewarding him for his trouble, enter-ed into a series of conversations and concluded by saying it is ensire former to observe the way cut in the air by the flight of birds, than to find out the move-ments of your envious fellow neighbors. Madamovarka, May 2, 1848. Histors and Histor Barrass.

TO CORRESPONDENTS.

Communications, especially on Roman Catholic doc-trines and the proceedings of the Roman priests at Calpentyn and elsewhere, are multiplying too fast up-on us. We cannot give insection to them all if we world, and we would not if we could. We shall hope, however, to take due notice of them in a subsequent number.— We beg to acknowledge the Receipt of a copy at the seventh Annual Report of the Juffina Friend-in-Need Society and a Report of the Mesleyan Mission of North Crylon, which we shall hope to notice mure particularly hereafter.

SILVPPING INTELLIGENCE: POINT PEDRO: - Annivala axis Dreamenters - May 7,1039 - Arcinel Schonner Mahmueld Meerin Catter Box, M. P. Swany, from Batticalne 20th Arril, found for Poudohar-ways subted May 8th for Poudicherre, passengers 20 natives, RAYTES - May 9th - Architer Frey Cadar Dev, Manual-pilly, from Colombin May 2d, Prombin May 8th, bound for Necapoultan, in kallate, passengers 2 natives. May 9th - Natled Schonner Carchine, G. Treywar, for Leapnotonery and Colombin, cargo subtres. May 10th - Sailed Schonner Mahamadon Malayaden, S. Loppo, for Topposteray, cargo 3 bags publica sugar, pas-sengers 2 natives. May 10th - Jerided Bin Baurona, D. Suesay, from Co-

sengers 2 mattres: May 10th — Arciced Brig, Rangoon, D. Shonay, from Un-lambu May 5th, Paundana May 201, hound for Jafma, Trineo-maire and Batticake, earge surdrise, passengers (Text, Pulley-Ensign Baker and Tourises. Sailed May 15th, passengers Gout. Palley, Ensign Baker, Mr. Fred and Jamily, and Jam-

(19). Averaged Brig Adiacomparamenticpumvy, Mark Youna, from Calombo May Tik, Pouchan May 20h, bound for Jama, and Montroporta, cargo studies, passengers 12 matrees," May 11th - Avriant Brig Virgin Martin St. Antiraay, Sime-ophikay, from Negaparan 3th May, bound for Jafan and Columbia, easin pres.

Calanibus neuros subdites; no.
Montonella, corgo subdites; no.
Montonella; no.

Initives. Arritord Schooner Tanaletelinny, Bastian, from Chilepattam May 10th, bound for Jaffan, in ballast. May 14th - Arribed Brig Fatul Johad, J. Necolon, from Columbo May 14th, Poundban May 15th, bound for Negapa-tany, enego Gunnies, passengers 4 natives.